

[Justitsministeren.]

fondens frie Disposition og altsaa gaar ind i Amtets Drift, syntes jeg, det vilde være rigtigt at vedtage en Bestemmelse, som sikrede, at de tilbageblevne 25 pCt. da ogsaa blev brugt til Afbetaling paa Amtsrepartitionsfondens Obligationsgæld. Derfor har jeg bragt i Forslag, at dette Beløb skulde indsettes i Færø Amt's Sparekasse og saa anvendes til Afbetaling paa Amtsrepartitionsfondens Gæld efter Justitsministeriets Bestemmelse, idet Justitsministeriet saa vilde paase, at de blev anvendt til Afbetaling paa Obligationsgælden. Naar nu det ærede Medlem Hr. Samuelsen hellere vil have, der i § 2, 2. skal staa, at Beløbet skal anvendes til ekstraordinær Afskrivning paa Amtsrepartitionsfondens Obligationsgæld efter Lagtingets Bestemmelse, saa er jeg fuldkommen tilfreds dermed. Jeg opnaar nemlig derved det, jeg mener man fra den danske Stats Side maa tilstræbe: at Afbetalingerne bliver foretaget paa Obligationsgælden, og saa overlader jeg gerne til Lagtinget at bestemme, hvilke Obligationer der først skal indfris.

Til det ærede Medlem Hr. Hendriksen vil jeg sige, at jeg fuldkommen deler de Betæneligheder, som det ærede Medlem ligesom det ærede Medlem Hr. Trier og for Resten ogsaa de ærede Medlemmer Hr. Samuelsen og Hr. Jørgen Jørgensen (Lejre), udtalte overfor det principielle: at stille af Statskilder rindende Indtægter til Raadighed for Amtsrepartitionsfonden. Det er nu efterhaanden blevet en lang Aarrække, i hvilken dette er sket, og jeg skal derfor gerne gaa med til, at Justitsministeriet ned sætter et Udvalg af sagkyndige, altsaa baade skattekyndige og i færøske Forhold kyndige, til at overveje, hvorledes vi kan tilvejebringe en Lovgivning, paa Grundlag af hvilken det færøske Samfund kan faa de Indtægter, det behøver til sine offentlige Formaal, medens Staten dog samtidig beholder Indtægten af de egentlige Statsskattekilder. Nedsættelsen af en saadant Udvalg vil jeg derfor stille det ærede Medlem bestemt i Udsigt.

Dernæst ønskede det ærede Medlem, at denne Lov ikke skulde gælde i 5 Aar. 5 Aar er dog ikke nogen lang Tid, naar vi skal forberede en ny Lovgivning angaaende disse ret vanskelige Forhold, men jeg vil være villig til, da denne Sag jo skal fremmes hurtigt, at ændre Varighedstiden fra 5 Aar til 3 Aar, naar det ærede Medlem dermed kan finde sig tilfreds, saaledes at vi kan faa Sagen fremmet uden Nedsættelse af Ud-

valg. Saa kan vi altid, naar de 3 Aar er forløbet, se, om vi til den Tid er saaledes stillet, at vi maa søge yderligere Forlængelse, eller om vi til den Tid kan have truffet Bestemmelse om en ny Art Skatter, som kan være tilfredsstillende for det færøske Samfund.

Samuelsen: Jeg mener, jeg har nogen Ret til at sige, at man allerede i 1892 har taget Stilling til det principielle Spørgsmaal i denne Sag, idet man allerede den Gang indførte Afgifter paa Spirituosa, der kom Færøerne til Gode. Færøerne skulde afløse Tiender og Læsteafgiften med Penge deroppe fra, og saa var man saa elskværdig at gaa ind paa at lade denne Erstatning bestaa i en Afgift paa Varer, der indførtes til Færøerne. Det var en Afgift, der betaltes af Færingerne, men paa Statsskatteobjekter; Staten udleverede nogle Skatteobjekter til Beskatning, for at Færøerne kunde betale Statskassen den Erstatning, de skulde betale for Tiendens Afløsning. (Justitsministeren: Men Staten fik da Pengene). Staten fik ganske vist Pengene, men det var altsaa Penge, som Staten, hvis man havde nægtet at gaa ind paa Indførselsafgiften, skulde have haft fra Færøerne paa anden Maade. Jeg mener derfor, at man i nogen Grad den Gang har taget Stilling til det principielle Spørgsmaal, og navnlig har man gjort det i 1925. Jeg vil imidlertid ikke paaberaabe mig dette, idet jeg kun henviser til, at man gik med til det i 1925 som en midlertidig Foranstaltning, og naar jeg drister mig til endnu i Dag at bede om, at man gennemfører det foreliggende Forslag, saaledes som Ministeren har forelagt det, er det som en midlertidig Foranstaltning. Jeg har ogsaa i de første Bemærkninger, jeg fremsatte, givet Udtryk for, at jeg ønsker, det skal være midlertidigt. Derfor er jeg bl. a. imod, at man etablerer et Toldopsyn, thi derved vilde man ligesom gaa imod denne Midlertidighed. Jeg vil meget bede Ministeren og Folketingets forskellige Partier om at gaa med til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, med de Ændringer, som jeg har fremsat Ønske om, og som jeg forstaar den højterede Minister vil foretage.

Der er talt om, at man skulde begrænse Varigheden af Loven til 1 Aar eller 2 Aar eller 3 Aar. I 1925 var der ogsaa Tale om at begrænse Varigheden til 2 Aar, men det lykkedes at overbevise den daværende Justitsminister om, at man alligevel, naar man vilde imødekomme Lag-